

អត្ថបទបកប្រែក្រៅផ្លូវការ

**សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ ឯកឧត្តមឯកអគ្គរដ្ឋទូតអាល្លឺម៉ង់ Pius Fischer ស្តីពី
យេនឌ័រ, អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការជួញដូរមនុស្ស
ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧**

ឯកឧត្តម លោកជំទាវ សហការី លោក និង លោកស្រី ទាំងអស់ជាទីរាប់អាន,

ខ្ញុំសូមស្វាគមន៍យ៉ាងក្រៃលែងចំពោះឱកាសនេះ ដែលអាចបង្ហាញជូននូវមតិរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ទៅលើសមិទ្ធិផលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាលើភាពស្មើគ្នានៃយេនឌ័រ ។

ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារបង្កអោយមានការខាតបង់ច្រើន ។ យោងតាមការស្ទង់មតិក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ អំពីអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រី មាន៦៤ភាគរយនៃប្រជាពលរដ្ឋដែលផ្តល់មតិ បានស្គាល់ស្នាមម្នាក់ធ្វើជាបរិយារបស់ខ្លួន ។ ការស្ទង់មតិដដែលបានបង្ហាញថា ១៦ភាគរយនៃអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សានោះ ត្រូវបានបង់ប្រាក់ចំណូលអស់ ១ខែ ។ ទាំងនេះបង្ហាញ ថា ជាតុភាពដ៏រីករាលដាលនេះ គឺជាបញ្ហាសិទ្ធិស្ត្រី និងភាពក្រីក្រ ។

រាជរដ្ឋាភិបាលបានសរសេរជាញឹកញាប់ថា ស្ត្រីមានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការទទួលបាននូវការបែងចែកប្រភពសេដ្ឋកិច្ចដ៏យុត្តិធម៌ មានឱកាសស្មើគ្នាក្នុងការចូលរួមអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គមកិច្ច ក្នុងការចូលរួមក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់នៃស្ថាប័នរដ្ឋ និងទទួលបាននូវការការពារតាមច្បាប់ដោយស្មើភាព ។ ដូច្នេះហើយ រដ្ឋាភិបាលបានសន្យាដោយខ្លួនឯងយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការអនុវត្តន៍ គោលការណ៍អភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្ស (ទី៣, ទិសដៅទី៨) កាត់បន្ថយយ៉ាងពិតប្រាកដនូវគ្រប់រូបភាពនៃអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការអភិវឌ្ឍន៍និងការអនុវត្តច្បាប់ប្រឆាំងគ្រប់រូបភាពនៃអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារ ដោយយោងតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ឆ្នាំ ២០០៥ ។

ការសន្យានេះត្រូវបានអនុវត្តជាមួយនិងសកម្មភាពវិជ្ជមានជាច្រើន ដូចជាការអនុម័តច្បាប់បង្ការអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការពារជនរងគ្រោះ ។ យើងទាំងអស់គ្នាសូមអរអរសារទៅដល់កិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារីក្នុងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ។ ដូចដែល ប្រជាពលរដ្ឋមួយចំនួនធំដឹងរួចមកហើយអំពីការអនុម័តច្បាប់ ប៉ុន្តែបទបញ្ញត្តិសំខាន់ៗសំរាប់អនុវត្តច្បាប់នេះនៅតាមមូលដ្ឋាន ទៅមិនទាន់បានសំរេចនៅឡើយ ។ ក្រសួងមហាផ្ទៃមានភារកិច្ចផ្តល់ដល់អនុក្រឹត្យបញ្ជានេះ នូវប្រព័ន្ធសន្តិសុខដ៏មានប្រសិទ្ធិភាព មួយ ។ យើងលើកទឹកចិត្តរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការធ្វើបទបញ្ជាណែនាំដល់ប្រធានឃុំនិងប្រធានភូមិអោយជួយការពារប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ នៅទីណាដែលពួកគេត្រូវការជំនួយនេះដ៏ចាំបាច់ក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។ យើងក៏សូមស្វាគមន៍ផែនការសកម្មភាពជាតិបង្ការអំពើហិង្សាលើស្ត្រី ផងដែរ ។ ផែនការសកម្មភាពជាតិនេះរៀបរាប់ អំពីមូលហេតុទាំងឡាយនៃអំពើហិង្សាទៅលើស្ត្រីយ៉ាងច្រើននិងក្បោះក្បាយ ដោយក្នុងនោះមាននិយាយអំពីភាពមិនស្មើគ្នានៃយេនឌ័រ ការអនុវត្តផ្នែកសិក្សា ការខ្វះខាតនូវបទបញ្ញត្តិច្បាប់ និងការរំលោភដោយប្រើអំណាច ។ ប៉ុន្តែផែនការដែលបានបង្ហាញអោយដឹងក្នុងពេលថ្មីៗនេះ វាក្រាន់តែជាក់លាក់ការងារប៉ុណ្ណោះ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងសំណូមពរសុំអោយក្រសួងពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ប្រឹងប្រែងរួមគ្នា ធ្វើអោយឯកសារនយោបាយដ៏ សំខាន់នេះអាចដាក់អនុវត្តបាន ។

ទិដ្ឋភាពមួយទៀតនៃការសន្យារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការប្រឆាំងអំពើហិង្សាលើស្ត្រី គឺបញ្ហាជួញដូរមនុស្សនិងធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។ យើងរីករាយចំពោះការបង្កើតថ្មីៗនេះនូវ ក្រុមការងារជាតិប្រឆាំងការជួញដូរ និង កិច្ចព្រមព្រៀងអំពីការណែនាំសំរាប់អនុវត្តកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នរដ្ឋ និងភ្នាក់ងារជួយជនរងគ្រោះក្នុងករណីមានការជួញដូរមនុស្ស ។ ទាក់ទងទៅនឹងច្បាប់បង្ការការជួញដូរមនុស្សនិងការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ខ្ញុំសូមអរគុណយ៉ាងពិសេសដល់ក្រសួងកិច្ចការនារីសំរាប់ការគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងក្លារបស់គាត់ ក្នុងការធ្វើគំរោងច្បាប់អោយស្របទៅនឹងសន្តិសញ្ញាអន្តរជាតិ ក៏ដូចជាស្របទៅនឹងគំរោងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំចង់សំណូមពរយ៉ាងអន្ទោកអន្ទោល សុំអោយធានាថាគំរោងច្បាប់នេះត្រូវបានពិនិត្យយ៉ាងស្អិតស្អាត ដើម្បីចៀសវាងការខ្វះខាតផ្នែកច្បាប់ ជាពិសេសអំពីការបំពានផ្លូវភេទកុមារ ។

ក្នុងនាមដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ យើងទាំងអស់គ្នាសន្យាថា នឹងធ្វើដៃគូក្នុងបញ្ហាសំខាន់ៗ ដើម្បីអនុវត្តអោយបានល្អបំផុតនូវយុត្តិសាស្ត្រ ដ៏មានប្រសិទ្ធិភាពមួយ ប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សា តាមរយៈការអនុម័តច្បាប់ដែលត្រូវការជាបន្ទាន់ និងធ្វើផែនការសកម្មភាពទូលំទូលាយ ។

សូមអរគុណ